

DRŽAVNI DEPARTMENT OSTRO POSVARIL FRANCIMO

RAZEN FINSKE SO VSE EVROPSKE DOLŽNICE DALEČ ZAOSTALE S PLAČILOM VOJNEGA DOLGA

Namesto štirinajst milijonov dolarjev, je plačala Italija samo en milijon. — Jugoslaviji vsled slabih finančnih razmer ni bilo mogoče plačati. — Amerika se bo pogajala. — Če bo Sovjetska Unija priznana v Washingtonu, jo bo zastopal Gregory Sokolnikov.

WASHINGTON, D. C., 18. junija. — Med Zdr. državami in državami, ki niso 15. junija plačale svojega vojnega dolga, ali pa so ga plačale le deloma, je prišlo do večjega razkola, kot pa je bil do sedaj. To je razvidno iz odgovorov, katere je državni department poslal vladam Francije, Belgije, Poljske, Italije in Finske.

Odgovor francoski vladi je bil posebno oster. — Francija se ni opravičila, da ne more izpolniti svojih obveznosti 15. junija in ni prosila za odlog plačila. Vsled tega opozarja nadomestni državni tajnik Phillips Francijo na dejstvo, da ni plačala svojega dolga 15. decembra, vsled česar je zaostala v odplačilu za \$60,000,000, navzlic pogodbi med francosko vlado in vlado Združenih držav. Poleg tega Phillips tudi opomni Francijo, da ni bilo niti še rešeno vprašanje glede plačila 15. decembra lanskega leta in da o tem ni prišlo še do nikake razprave med obema državama.

Phillips pravi dalje, da predsednik Roosevelt stoji na stališču, da se tudi Francija postavi v isti položaj z drugimi dolžnimi državami, ki so saj deloma plačale svoj dolg.

Ob istem času je tudi italijanski poslanik Rosso prejel od državnega departmenta obvestilo, da je ameriška vlada sprejela na račun dolga \$1,000,000 za dolg \$14,000,000, kar vlada Združenih držav smatra za nezadostno odplačilo in s čemur ne bo zadovoljen niti ameriški narod, niti kongres.

Državni department je poslal slične odgovore tudi ostalim državam kot Franciji, samo z razliko, da ameriška vlada priznava, da so te države že prej naznanile, da jim vsled slabih finančnih razmer ni mogoče plačati dolga. Te države so: Romunska, Čehoslovaška, Estonija, Ogrska, Letška, Litavska in Jugoslavija.

Belgija in Poljska pa sta prejeli slično poročilo kot Francija, ker se za neodplačilo dolga nista opravičili.

V potrdilu za plačilo pravi Phillips med drugim: "Finska vlada je s tem svojim dejanjem opravičila visoko spoštovanje, katero čuti do nje vlada Združenih držav. Značilno je, da je finski narod smatral to plačilo za važno narodno dolžnost in je svojo obveznost poravnal v celoti."

Ameriška vlada je naznanila vsem državam, ki do sedaj niso plačale svojega dolga, da je pripravljena razpravljati o plačevanju dolga v bodočnosti. Glede francoskega dolga je predsednik odločen, da Francija prej plača svoj zapadli dolg 15. decembra v znesku \$19,000,000, in šele potem bo privolji pogajati se s Francijo glede nadaljnjega odplačila.

MOSKVA, Rusija, 18. junija. — Ako se predsednik Roosevelt odloči, da prizna sovjetsko Rusijo, bo za poslanika v Washingtonu imenovan Gregory Sokolnikov, ki je bil pred kratkim imenovan za nadomestnega zunanjega komisarja, in katerega mu je bil že enkrat prepovedan vstop v Združene države.

Sokolniku ni bil dovoljen vstop v Ameriko, ko je vodil trgovsko komisijo. Bil je sovjetski finančni komisar do leta 1925, katero mesto pa je izgubil, ker se je v sporu med Trockijem in Stalinom pridružil Trockemu. Pozneje se je odpovedal Trockemu in

Suhaci se oprijemajo zadnje bilke

GOSPODARSKA KONFERENCA

Vaute bodo najbrž že v teku enega tedna stabilizirane. — Governer zvezne rezervne banke odpotoval.

London, Anglija, 18. junija. — Vodilni krogi na svetovni gospodarski konferenci so mnenja, da bodo najkasneje v enem tednu stabilizirane glavne valute.

Nasprotje, ki se je pojavilo med Francijo in Ameriko, je začelo pojmati. Francoski strokovnjaki so sprva zelo nasprotovali Rooseveltovemu načrtu, zdaj so pa prišli do prepričanja, da je treba prekomerno uravnati vse razlike.

Oliver M. W. Sprague, ki je pomočnik državnega zakladničarja Woodina, je rekel, da pogajanja zadovoljivo napredujejo.

Governer zvezne rezervne banke v New Yorku, George Harrison, se je odpeljal proti New Yorku s parnikom "Bremen". Zadnji teden je imel dolge konference z Montagu Normanom, guvernerjem Angleške banke, in Clementom Moretom, ki načeljuje francoski banki.

Konec tedna so skoro vsi delegati preživel na deželi.

Ameriški državni tajnik Cordell Hull je bil povabljen h kraju na grad Windsor.

USODEPOLNA POMOTA

Philadelphia, Pa., 16. junija. — Dvaintridesetletni MacDonald je stopil iz svojega avtomobila ter se približal dvema osebama, ki sta stali na pločniku. Detektiv Louis Moore je bil v bližini in je smatral MacDonalda za zločinca. Skočil je k njemu in ga prijel za ramo. MacDonald je pa smatral detektiva za roparja in ga tako udaril po glavi, da se je zgrudil mrtev na tla.

"ZADNJI NOŽ" — POVZROČITELJ SMRTI

Fort Plain, N. Y., 17. junija. — Kakor vsi mladi fantje je tudi desetletni Roger Klock izgubil že več žepnih nožičev. Danes zjutraj mu je izročil oče nov nožič rekoč: — To je zadnji, ki sem ti ga kupil.

Par ur pozneje je Roger pri igri padel, in odprti nožič se mu je zapel naravnost v srce. Fant je bil na mestu mrtev.

BENEŠEVA IZJAVA

Dunaj, Avstrija, 18. junija. — Tukanje časopisje ni niti z besedo komentiralo izjave čehoslovaškega zunanjega ministra Beneša, ki se je zavzel za restavracijo avstro-ogrške monarhije v gospodarskem smislu.

Vladni krogi se spominjajo brošure, ki jo je izdal Beneš leta 1915 ter je nosila naslov "Uničite Ma-

DRZEN POSKUS ZA REŠITEV KAZNENCA

Na ulici so skušali oprostiti kaznenca. — En zvezni uradnik in štirje policisti so bili ubiti. — Ubit je bil tudi kaznec.

Kansas City, Kans., 18. junija. — Trg pred Unijo železniško postaja v Kansas City je postal pozorišče velikega strahu in zmešnjave, ko je pet gangsterjev pričelo streljati na skupino vladnih agentov in policistov, ki so spremljali železniške postaje železniškega roparja in morilca Franka Nasha v zvezno kaznilnico v Leavenworth, od koder je pred dvema letoma pobegnil.

Pri napadu je bilo ubitih pet oseb, med temi tudi Nash. Poleg tega so bile ranjene tri osebe in mnogo ljudi, ki so se nahajali ob času streljanja na trgu pred postajo, je bilo v navarnosti, da jih zadenejo krogle.

Med ubitimi so: zvezni agent Raymond J. Caffrey, policijski načelnik iz McAlester, Okla., Ott Reed in detektiva William Grooms in Frank Hermanson.

Gangsterji so pričeli nenadoma streljati in agenti, policisti in detektivi so popadali po tleh, ne da bi imeli priložnost braniti se.

Ena skupina gangsterjev je bila v avtomobilu, ki je naglo vozil preko trga ter je takoj pričela streljati na skupino detektivov s strojnimi puškami. Za prvim avtomobilom je tudi naglo privozil drugi avtomobil, iz katerega pa niso streljali, gotovo pa so tudi imeli namen oprostiti Nasha.

Nash, ki je bil član Al Spencerjeve tolpe, ki je ropala železniške vlake v državi Oklahoma, je bil zopet prijet v Hot Springs, Ark., in vladni detektivi so ga peljali v kaznilnico v Leavenworth. Ko je vlak pripeljal na Unio postajo, so mestni policisti sprejeli Nasha in njegove spremljevalce.

Nasha so odpeljali v avtomobilu pred postajo. Posadili so ga na zadnji sedež avtomobila in je bil priklenjen na roko policista.

Naenkrat pa prišlo pokati strojne puške in krogle so švigale čez trg. Strelji so bili namereni na avtomobil in so dobro zadeli svoj cilj.

Nash in policijski načelnik Reed sta se zvalila naprej; bila sta oba takoj mrtva. Grooms in Hermanson sta padla na tla. Caffrey je umrl nekaj minut zatem v bolnišnici.

Laakey je bil nevarno ranjen in prepeljan v bolnišnico. Dobil je tri strele.

džarsko!" V brošuri je prepričeval zvezniške državnike, da boj proti Avstriji ne zadostuje, ampak da je treba Avstrijo tudi razcepiti.

je bil zopet sprejet v državno službo. Od leta 1929 do lanskega leta je bil poslanik v Londonu.

Tudi Leon Karahan, ki je tudi nadomestni zunanji komisar in ki je znan po svojem delovanju iz časa kitajske revolucije, je tudi kandidat za poslaniško mesto v Washingtonu.

GOEMBOES SE JE POSVETOVAL S HITLERJEM

Ogrski ministrski predsednik je nepričakovano poletel v Berlin. — Je proti vrnitvi Habsburžanov.

Berlin, Nemčija, 18. junija. — Ogrski ministrski predsednik Julius Goemboes se je z aeroplanom pripeljal v Berlin, da se posvetuje s kanclerjem Hitlerjem.

Poročilo nemške vlade o tem obisku poroča naslednje:

V razpravo so prišli politični in gospodarski problemi. S posebno natančnostjo je bilo razpravljano o gospodarskih zadevah in razgovor med obema državnikoma je bil največje važnosti in doseženi so bili veliki uspehi.

Razgovor je bil zaključen z največjo prijaznostjo in z zagotovilo, da sta obe deželi zvezani v najboljšem prijateljstvu.

Fašistovski časopisje povdarja, da je bil razgovor med Hitlerjem in Goemboesom gospodarskega značaja, toda ne zanikuje tudi politične važnosti pri razgovoru.

Predsednik Hindenburg je poslal regentu Horthyju iskrene čestitke k njegovemu rojstnemu dnevu.

Berlin, Nemčija, 18. junija. — Na razgovoru med kanclerjem Hitlerjem in ogrskim ministrskim predsednikom Goemboesom je prišlo v pretes tudi vprašanje glede nadvojvode Otona.

Pred nekaj dnevi je Goemboes časnikarskim poročevalcem izjavil, da je odločno proti temu, da bi nadvojvoda Oto prišel na ogrski kraljevi prestol.

Goemboes pravi, da je zato odpotoval v Nemčijo, ker je 28. junija žetev na Ogrskem in da hoče kot praktičen, vladni zastopnik najti čim prej trg za ogrsko žito. Rekel je, da mu je blagor naroda več kot pa obnovev monarhije.

Goemboes, ki se je pripeljal v Berlin v Hitlerjevem aeroplanu, je bil gost fašistovskega načelnika za zunanje zadeve, dr. Alfreda Rosenberga. V njuni družbi je bil tudi Theodor Habicht, prejšnji svetovalec avstrijskih fašistov, katerega je Avstrija pred nekaj dnevi izgnala.

Budimpešta, Ogrsko, 18. junija. — Nenadni obisk ogrskega ministrskega predsednika Goemboesa v Berlinu je povzročil veliko senzacijo med ogrskimi političnimi krogi.

Uradno poročilo je naznanilo, da je Goemboes odpotoval v Berlin, da razpravlja o gospodarskih zadevah s kanclerjem Hitlerjem. To do pozneje se je iz zanesljivih virov izvedela, da sta razpravljala tudi o političnih zadevah, ki se tičejo obeh držav, zlasti še o sporu med Nemčijo in Avstrijo.

Zagotavlja se celo, da se je Goemboes Hitlerju ponudil za posredovalca med Dunajem in Berlinom.

JAPONCI PREGANJAJO ROPARJE

Čangčung, Mandžurija, 15. junija. — V novi kampanji proti guerilla "roparjem" v državi Mančukuo so japonski vojniki ubili 350 roparjev. V teh bojih je bilo ubitih 20 Japoncev.

JUTRI BODO TRI NADALJNE DRŽAVE GLASOVALE O PREKLICU

WASHINGTON, D. C., 18. junija. — V torek bodo zopet tri države glasovale o preklicu osemnajstega amandamenta To dejstvo je napotilo F. Scotta McBride-a, superintendenta Antisilonske lige, da je izdal dolgo izjavo, v kateri poziva suhače k vztrajnosti, češ, da njihova stvar ne bo izgubljena, če bodo storili svojo dolžnost.

NEMČIJA ZAHTEVA KOLONIJE

Dr. Hugenberg zahteva kolonije, katere je Nemčija izgubila po vojni. — Nemški delegati se z njegovo zahtevo ne strinjajo.

London, Anglija, 18. junija. — Nemški trgovski in poljedelski minister dr. Alfred Hugenberg, ki je dodeljen nemški delegaciji na gospodarski konferenci, je pred gospodarsko komisijo zahteval, da dobi Nemčija zopet nazaj izgubljene kolonije. Vse nemške kolonije so bile po izgubljeni vojni razdeljene med zmagovite zvezne države.

Vsled te zahteve so bili posebno prasenčeni francoski delegati, ker je to povikrat, da je Nemčija javno zahtevala vrnitev kolonij, odkar je s slično zahtevo skoraj razbil konferenco o Youngovem načrtu v Parizu leta 1929 predsednik nemške državne banke dr. Hjalmar Schacht.

Dr. Hugenberg je rekel, da se splošni gospodarski položaj ne more urediti, dokler vsaki posamezni državi ni dana možnost, da uredi svoj gospodarski položaj. Mednarodni dolgovi so glavna ovira v trgovini, ker države nimajo denarja, da bi kupovale različno blago.

London, Anglija, 18. junija. — Dr. Alfred Hugenberg, čegar zahteve za vrnitev nemških kolonij ostali nemški delegati niso odobraval, se je odpeljal v Berlin.

Predno se je Hugenberg odpeljal, je nemška delegacija obvestila predsednika gospodarske komisije, holandskega ministrskega predsednika Colija, da Hugenbergova zahteva po kolonijah ni uradna, temveč je samo njegovo osebno mnenje.

Navzile izjavi nemške delegacije pa med tujimi zastopniki ni bilo sprejeto mnenje, da je dr. Hugenberg izrazil samo svoje mnenje, temveč, da je to zahtevo stavil na naročilo kanclerja Hitlerja, ki je hotel videti, kako bi taka zahteva vplivala na londonsko konferenco.

Medtem pa se delegati gospodarske konference razgovarjajo, kako bi mogla priti nemška zahteva po izgubljenih kolonijah v soglasje z nemško novo politiko, ki si je postavila nalogo očistiti nemški narod vseh nearijskih narodnih primesi. Ako bi tedaj Nemčija raztegnila svojo narodnostno politiko na kolonije, bi iz njih iztrebila ves domači živelj, ki je zamorski in mongolski. Tudi Liga narodov je mnenja, da vsled sedanje nemške sovraštosti proti vsemu, kar ni čisto nemško, ne kaže,

V torek bodo glasovale glede odprave osemnajstega amandamenta države Iowa, Connecticut in New Hampshire.

Governer države Iowe, Clyde L. Herring, je že napovedal zmago mokračev. Connecticut je na glasu kot mokra država.

Država New Hampshire je še pred dvema letoma veljala za suhaško trdnjavo, toda sedanja zakonodaja je že dovolila prodajo dobrega piva, vsled česar se da domnevati, da bodo mokračji tudi v New Hampshire zmagali.

McBride prerokuje, da bo kaj lahko mogoče preprečiti preklic osemnajstega amandamenta, dočim je Jonett Shause, predsednik družbe proti osemnajstemu amandamentu, mnenja, da bo še tekom tega leta glasovalo 41 držav o preklicu, česar posledica bo, da bo prohibicija še pred koncem tekočega leta odpravljena.

McBride se tolaži z dejstvom, da je bilo sedem izmed enajstih držav, ki so glasovale za preklic, mokrih ob času, ko je bila uvedena prohibicija. Te države so: Wisconsin, New Jersey, Rhode Island, New York, Delaware, Illinois in Massachusetts.

Dosedaj ni glasovala še nobena izmed južnih držav. Georgia, Kansas in North Dakota sploh nočejo razpisati volitev.

V Kentucky, Louisiana, Mississippi in Virginiji ne bodo zakonodajne sklicane pred letom 1934. V Colorado in Oklahoma je governer vetinal predloge za sklicanje državnih konvencij.

Razen teh dveh držav, kjer niso imeli mokračji posebnega vpliva, bosta po zahtidi McBride-a tudi South Dakota in Nebraska glasovali za sušo.

Ako obdrže suhači v tem letu samo dve državi, bo končni boj potnjen v leto 1934.

Za prihodnje leto je pa McBride trdno prepričan, da se bo njegova organizacija znatno utrdila in da bo v vseh ozirih kos svojim nasprotnikom.

VOLSTEADOV HOTEL PRODAJA PIVO

St. Paul, Minn., 16. junija. — Hotel Commodore, ki je last "očeta" prohibicijske postave, Andrewa Volsteada, je šel preko njegove glave in prodaja pivo po 3 in pol odstotka. Četudi se je Volstead, ki je sedaj pravni svetovalec administratorja za prohibicijo, na severozapadu, je nekoliko oporekal prodaji piva, toda ne bo ničesar odločnega ukrenil.

Commodore, v katerem se shajajo najodličnejši ljudje, je odprl nov vrt na strehi hotela. Volstead sam stanuje v hotelu, toda ne pije piva.

da bi bile nekdane kolonije zopet vrnjene Nemčiji.

Vse evropske države so se zavzele, da bodo na jesenskem zasedanju Lige narodov zahtevale, da Liga opozori Nemčijo, da mora versajlski pogodbi in po pogodbi Lige narodov spoštovati pravico manjšine v državi.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Vukobrat, President L. Boudnik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
222 W. 12th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in
Kanao \$6.00 Za pol leta \$3.50
En pol leta \$3.00 Za inozemstvo na celo leto \$7.00
En tret leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedel in praznikov.

Poslani brez podpis in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 12th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3575

NEMČIJA IN AVSTRIJA

Nemški minister za propagando, Joseph Goebbels, je ponovno zatrdil, da Nemčija zelo simpatizira z avstrijsko republiko, navzlic temu pa postaja napetost med Berlinom in Dunajem od dne do dne večja.

Prav nič čudnega ne bo, če bodo prekinjene med obema državama diplomatske zveze.

Pred kratkim se je vršilo neko mednarodno zborovanje, in pri tej priliki je izjavil načelnik avstrijske vlade, da ne more najbolj miroljuben človek živeti v miru, če tega noče njegov zlobni sosed.

Kako so se v par letih razmere izpremenile!

Še pomladi leta 1931 sta bila Dunaj in Berlin največja prijatelja. Ni dosti manjkalo, pa bi bila sklenjena med obema republikama carinska zveza, in do združitve Avstrije z Nemčijo je bil jedva korak.

Danes se je pa pojavil v Avstriji proti Nemčiji odločen odpor. — Vstran od Nemčije! — grmi po Dunaju. Nikdar ne bomo dovolili, da bi se Dunaj, naše ponosno mesto, tako ponižal kot se je ponižalo Menakovo.

Odkar je v Avstriji izginila veleniška stranka, glavna zagovornica priključitve Nemčiji, se je začela ljubezen hladiti. Avstrija je dobila od Lige precejšnje posojilo, in je postala s tem odvisna od Francije.

Parlamentarizem se je izjalovil, in oblast je prevzel zvezni kancler Engelbert Dollfuss, ki je začel uganjati fašistično politiko, katera se pa popolnoma razlikuje od Hitlerjeve.

Tudi Dollfuss nasprotuje socializmu, tudi Dollfuss hoče vladati brez parlamenta.

Hitler ima za seboj svoje udarne čete, Dollfuss pa stari Heimwehr. Toda hitlerizem in dollfussizem se ne skladata. Gledata se ko pes in mačka.

Hitlerjev fašizem se je razširil preko nemških meja. V Avstriji ima Hitler mnogo svojih pristašev, ki so še pred kratkim kričali: — Ne Dollfuss, pač pa Hitler je naš voditelj.

V kratkem času je dal Dollfuss aretirati skoro dva tisoč nazijcev, med njimi tudi 400 državnih uradnikov. — Prepovedal je nošnje rjavih srajc in razobešanje zastav z roglatim križem.

Nemčija je prepovedala svojim ljudem hoditi v Avstrijo, oziroma mora tisti, ki hoče iti, plačati tisoč mark za potni list.

Tako se bori ena oblika fašizma proti drugi. Kakšen bo konec?

Dopisi.

Little Falls, N. Y.

Prav rade volje ne poročam, ampak sem prisiljen, drugače mi srce miru ne da. Zadnjič sem čital dopis iz Salisbury, N. Y., ko je poročal Floyd o 25-letnici. Žal mi je, kar ga ni bilo tudi 13. junija, ko so vsi Toneti in Antonije svoje godove obhajali. Če bi bil on navzoč, gotovo ne bi bil več poročal, da so imeli trde noge, zakaj bilo je vse v zraku, samo noge pri tleh. Jaz sem samo tako pa naključju šel tja okoli, ko je bilo že pozno v noč. Kar nenkrat zaslišim veselo petje in harmoniko: — No, — si mislim, kaj imajo pa tukaj? Ker pa takih stvari malo zamudim, sem si pa mislil: — Tudi jaz moram malo nos notri vtakniti, bom videl kaj imajo. Najprej grem k Mlinarju. Tam ni bilo nobenega doma. Sem pa samo rekel lahko noč in šel naprej. Nisem pa šel daleč, samo zraven k sosedu, od tam je prihajalo tako milo petje, bilo je pri Mr. Tonetu Osredkarju. Ko vstopim, seveda nisem bil sam. Bilo jih je, da ne vem koliko. In že je stal pred menoj Tony Prijatelj. In začel me je spraševati kaj da bom pil na njegov god. Jaz sem mu pa kar na kratko odgovoril, da nisem izbirčen, raje bo kar hoče. Odiš in kmalu se vrne z bataljonom steklenic. — No, zdaj pa le za njim in po njem. — mi reče. — Seveda, ubogati ga je bilo treba. Dobro se, še nisem njega otrešel, že je začel Tony Osredkar pred menoj brke sukati.

— Na, le tega daj! — me začne siliti. — Človek se boji zameriti, naj bo enemu ali drugemu in sem kar vse ubogal, tako da sem mislil proti zadnjemu, da je tudi moj god.

In tako smo se veselili en čas pri Osredkarju. Ko smo se tam naveličali, mi šli vsi k sosedu Petaveu. Tam je obhajala svoj imendan Mrs. Antonija Petave, seveda, tam pa ni bilo ne konca ne kraja. Bilo je vsega na razpolago, največ pa klobas. Ko sem zapazil klobase, sem se takoj zmisli na Zgago, pa ne vem zakaj? Dobro se bile in dosti jih je bilo. In tako smo se en čas basali s klobasami, in seveda smo jih tudi zalivali, da so šle rajši po grlu. Naenkrat se pa Mlinarjev ata oglasi: — Zdaj gremo pa še k nam, zakaj naša mati tudi svoj god praznuje; bomo pa malo poplesali, malo popili, malo zagrizili, pa ne vem kaj bi še vse naštel in tam smo pa zaključili do ranega jutra. Vsi so bili skoraj do zadnjega, samo Mrs. Reza Masle nas je poprej zapustila. Matija je bil tudi do zadnjega in še potem malo.

Zdaj se jim še enkrat lepo zahvalim, in jim želim, da bi vsaj trikrat v letu obhajali svoj god.

Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam!

"Glasu Narodu" želim mnogo uspeha!

F. U.

KDOR KAJ VE o mojem očetu Andy Krasovic je prošel, da javi njegovi hčeri: — Eleanor Krasovic, Box 823, Holiday Cove, W. Va. (6x 19.21.23.26.28&30)

Della Williams Shakespeara so prevedena skoraj v vse jezike in menda na svetu še ni bilo pisatelja, ki bi bil tako priljubljen na gledaliških odrih, kakor on. V Shakespearovem rojstnem mestu Stratfordu so otvorili lani moderno gledališče, ki bodo v njem vzprijazili samo dela slavnega rojaka tega mesta. Gledališče je eno najmodernejših na svetu. Pri njem je velika knjižnica, kjer so zbrana Shakespearova dela v vseh prevodih, a ravnatelj knjižnice Alfred Wareing dobiva vedno nove in nove izdaje in prevode del slavnega pisatelja.

Tako je nedavno dobil nov prevod "Beneškega trgovca", ki je bil preveden v južnoafriški jezik secuhana. Obenem so ravnatelju sporočili, da bosta prevedeni v ta jezik tudi Shakespearovi deli "Julij Cezar" in "Mnogorupna za nič". Shakespearova dela prevajajo celo v pojedina narečja, med drugim v narečje tirolskih kmetov "ladinstino". Lani je bil preveden "Hamlet" tudi v tatarsko in vzprijazili so ga v Simferopolu. V Indiji imajo 186 izdaj Shakespearovih del v 14 indijskih narečjih. Tudi na Japonskem in na Kitajskem imajo že Shakespeara v prevodu, v Palestini se lahko pobahajo, da ga igrajo v novi hebrejšini.

Uprava "G. N."

PRETRESLJIVA TRAGEDIJA

Pred kratkim se je odigrala v Hrvatski Novi vasi na Moravskem pretresljiva tragedija ljubosumnosti, ki je zahtevala tri človeške žrtve. V hiški delavske kolonije je stanoval delavec keramične tovarne 50-letni Josef Foltyn s svojo 19-letno hčerko Vlasto. Dekle je imelo že dve leti ljubavno razmerje z delavcem Martinom Mavričem iz Hrvatske Nové vasi. Mavrič je stanoval pri svoji stari materi in ker se je skoraj vsak dan vračal od svoje ljubice šele pozno v noč, ga je stara mati karala in čisto sta se prepirala. Mavrič se je končno vednih preprirov naveličal in hotel se je oženiti. V ta namen se je preselil v Foltynovo hišico. Poroka naj bi se vršila prihodnji mesec, ko bi izpolnila Vlasta 20. leto. Mavrič je bil pa zelo ljubosumen in je večkrat zagrozil svoji izvoljenki, da bi jo takoj ustrelil, če bi ga nehala ljubiti.

V nedeljo sta napravila zaljubljenca izlet v bližnjo vas, od koder sta se pozno ponoči vrnila s prta. Tudi doma sta se hudo sprela in v prepri je posegel deklin oče. Končno se je fant pomiril, legel je in spal do jutra. Ob osmih je vstal, ni pa šel na delo, kakor navadno, temveč je oblekel praznično obleko in odšel z doma, ne da bi povedal, kam je namenjen. Popoldne se je vrnil in se zopet sprel s svojo izvoljenko. Potem je odšel v svojo podstrešno sobico, kjer se je mudil dobrih 10 minut, in ko je prišel ves iz sebe nazaj, je pričel tebi ni meni nič streljati z revolverjem po Vlasti. Ko je stari Foltyn zaslišal v sosednji sobi strele, je takoj planil iz hišice in hotel pobegniti. Mavrič ga je pa dohitel na pragu in iz neposredne bližine je trikrat ustrelil po njem. Ena krogla ga je zadela v roko, druga v glavo, tretja pa v srce. Zadnji dve rani sta bili smrtni, tako da je Foltyn takoj obležal mrtve.

Besneči Mavrič je ta čas zagledal skupino kmetov, ki so bili prihiteli na strele od vseh strani k Foltynovi hišici. Brž je zaklenil vrata in v naslednjem hipu je počil še en strel. Ko so kmetje končno vlomili vrata, so zagledali grozen prizor. V kuhinji na tleh je ležal ves okrvavljen Mavrič, v sosednji sobi na postelji pa Vlasta s tremi smrtnimi ranami v glavi. Poklical so zdravnika, ki je Vlasto in Mavriča obeževal ter odredil, da so ju takoj prepeljali v bolnico. Nesrečno dekle pa zdravniške pomoči ni več potrebovalo, ker je že med prevozom v bolnico umrlo. Mavrič je imel poškodovane možgane in je umrl kmalu po prevozu v bolnici. Foltynu je umrl pred tremi tedni sinček, ki je imel vnetje možganske mreže, tako da od njegove rodbine ni ostal nihče živ.

SHAKESPEARE V AFRISKEM

JEZIKU

Della Williams Shakespeara so prevedena skoraj v vse jezike in menda na svetu še ni bilo pisatelja, ki bi bil tako priljubljen na gledaliških odrih, kakor on. V Shakespearovem rojstnem mestu Stratfordu so otvorili lani moderno gledališče, ki bodo v njem vzprijazili samo dela slavnega rojaka tega mesta. Gledališče je eno najmodernejših na svetu. Pri njem je velika knjižnica, kjer so zbrana Shakespearova dela v vseh prevodih, a ravnatelj knjižnice Alfred Wareing dobiva vedno nove in nove izdaje in prevode del slavnega pisatelja.

Tako je nedavno dobil nov prevod "Beneškega trgovca", ki je bil preveden v južnoafriški jezik secuhana. Obenem so ravnatelju sporočili, da bosta prevedeni v ta jezik tudi Shakespearovi deli "Julij Cezar" in "Mnogorupna za nič". Shakespearova dela prevajajo celo v pojedina narečja, med drugim v narečje tirolskih kmetov "ladinstino". Lani je bil preveden "Hamlet" tudi v tatarsko in vzprijazili so ga v Simferopolu. V Indiji imajo 186 izdaj Shakespearovih del v 14 indijskih narečjih. Tudi na Japonskem in na Kitajskem imajo že Shakespeara v prevodu, v Palestini se lahko pobahajo, da ga igrajo v novi hebrejšini.

FAŠIZEM

Kdo bi si bil mislil, da bo kamen, ki se je sprožil 26. julija 1914, tako neusmiljeno pomandral Evropo in jo do temeljev preobličil. Kdo izmed nas bi si bil domisljal tedaj na fronti, da bo rodila svetovna vojna tako nedogledne posledice. Pač smo slutili, da se bodo meje držav vsakokrat premaknile, a mnoge se celo podirle; toda da se bo tudi človeška morala prav do temeljev zrušila, o tem pač nismo tedaj sanjali. Pač, slutili smo, da se bo moč baš bojevnik močno podivjani vrnil s front in da bomo kar od kraja pobijali in klali. Kajti reduega in poštenega življenja smo se bili docela odvadili in ga v resnici nismo bili več pričakovali.

Toda čudo božje, kako se vse na svetu okrene. Namesto da bi se vrnil mi z razdivjanih front divji, z okrvavljenim bodalom v rokah, grozni in preteči, smo prišli kakor čreda ovac, kratki, naveličani trpljenja, željni miru. In toliko je po vojni prekuhanov, ekstremov in krvavih elementov — pa bi bilo popolnoma naravno in razumljivo, kot bi bili vsi ti sami bivši frontarji, ki so siti gorja, pa hočejo prekuhni današnji, recimo krivični, družabni red. Popolnoma razumljivo bi bilo, ako bi mi uganjali te razne ekstreme komedije. Toda ne! Bojevniku je komedije in morije dovolj, on hoče pomagati in koristiti izmučenemu človeštvu z resnim in pozitivnim delom, slonečim na legalnih temeljih. On ve, da vsaka sila rodi protisilo, vsako nasilje nesrečo in vojno. Bojevnik skuša s pozitivnim delom in propagando odpraviti socialne krivice, ki jih trpi delovno ljudstvo.

Poglejmo pa, kdo so ti današnji junaki ekstremov, ki hočejo odrediti trpeči svet in mu ustvariti raj na zemlji. To so trume fantinov, ki so med svetovno vojno pohajkovali in žalostno životali v zaledju ter iz dalje prisluškovali peklju front. So tako rekoč izrodek vojne, v nji so rasli, videli njeno bedo in njeno nemoralno. Rasli so brez vajeti, brez pravega varstva — in ko so po vojni dorasli, so planili na cesto in podivjali v nebrzdanih hordah. In teh je nabral sedaj lahko vsak, kolikor je hotel; medtem ko so bili pravi italijanski bojevniški organizaciji, ki pa je bila pozneje od fašistov razglašena. Ruskega carja so bili odstavili pravi bojevniki, ki so tudi izvedli nekrvavo revolucijo pod Kerenskim, katerega vlada bi Rusijo dovedla do drugačnih rezultatov, kakor jih vidimo danes; toda Lenin se je poslužil drugačnih metod in ljudi drugačnega tipa, da so zamogli izpremeniti krotko matuško Rusijo v grozotno klanje. Mi smo spoznali ruskega bojevnik do bistva in vemo, da ni bil zmožen krvavih orgij ne na fronti ne doma, toda Leninov in Stalinov nauk in pa injekeja sovjetskih židovskih apostolov so odgojile današnje komsomole, ki so zmožni pomoriti lastne matere in čete. Medtem ko sta Mussolini in Le-

nin udarila in zapalila nenadoma, je zbiral Hitler delj časa svoje krive križarje. Mi vemo, da je bilo v Nemčiji mnogo milijonov pametnih socialistov in 250 tisoč treznih frontnih čeladarjev, ki jim ni bilo do komedij, temveč samo do resnega dela. In vemo, da si je poražena Nemčija v 14 povojnih letih mnogo mnogo opomogla gospodarsko sprčo svoje žilave marljivosti in neverjetne vztrajnosti, zaradi katere si je pridobila obudovanje in ugled v svetu. Toda Hitler je umel s svojo spretno komedijo vse to podreti v enem samem letu, kar tako naprej. Bognie, res ne želimo nikomur hudega, ali prej si bo storil razparal Hitler čeljust v svojih groznjah, preden bo padel svet pred njim na kolena. In prej bomo mi zasledili našo Koroško, kakor jo bo skušal oskruniti okovani Hitlerjev škorenj!

Pa se dobe še celo pri nas ljudje, ki jim Hitlerjeve vrtolomnosti imponirajo. Saj čitamo, da se tu celo snuje nekaka podobna organizacija ka-li. In da za to reč nabirajo mladino. Kaj pa, mladina naj bo za komedije, kakor da nima resnejšega smotra. Bi hoteli nekateri mar zopet poskusiti z raznimi eksperimenti žalostnega sponzina? Da se razumemo, povemo kratko in odločno: za fašizem se bojevnik prav nič ne ogrevamo, ker njegove metode so zlo in nesreča za narod in državo! Mi stojimo in bomo stali vedno zvesto na strani zatiranih in teptanih, najsi bodo to naši delavci, kmetje ali invalidi. Pravico nimam, pa mir naši bedni raji na zemlji!

"Bojevnik"

ZGODOVINA KLJUKASTEGA KRIŽA

Danes ga nosijo v Nemčiji milijoni kot simbol fašističnega nacionalizma in antisemitstva. Zato je trditelj socialdemokratskega poslanca Heineja, da je kljukasti križ prav za prav židovskega izvora, nemalo razburila nemške sovinitse. Sledila je burna debata in nekateri se celo trdili, da so se pojavili prvi križci v Indiji ali celo v Vzhodni Aziji. V splošno zmedo je posegel znanji hitlerjevec Scheuermann s svojo zadnjo knjigo. Po njegovih raziskavanjih se je pojavil prvi kljukasti križ na Sedmograškem ob koncu kamene dobe. Našli so ga pa tudi pri odkopavanju trojanskih razvalin. V drugem tisočletju pr. Kr. se je prikazal na mikenskem ozemlju, odkoder je prišel čez Grčijo v Italijo. Šele v 5. stoletju pr. Kr. se je razširil v Indiji. Vzhodni Aziji in prišel v Ameriko. V Siriji, Mezopotaniji in tudi v Palestini, kjer prebivajo židi, ni mogel Scheuermann nikjer zaslediti kljukastega križa, kar dokazuje, da ne more biti židovskega izvora. In Hitlerjevi se z zopet pomirili.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam je pošlje z denarno pošiljateljivo.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. is sent by me for the purpose of

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country. I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 8th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILA VSAKO POŠILJATEV SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda"

222 WEST 12th STREET

NEW YORK, N. Y.

Peter Zgaga

Kot sem slišal, je bil v soboto popoldne otvoren v Greater New Yorku prvi slovenski "beer-garden". Nekje na prvi Avenue, nižje od osme ceste, hišno številko sem pa pozabil.

Newyorški Slovenci napredujejo.

Dolgi trinaest let so bili brez breze vsake pižve, ki je močnejša nego voda. Trinajst let so se voljno pokorili suhaškim postavam. Trinajst let ni nihče okusil niti kapljice vina in žganja.

Slovenski "beer-garden" bo torej zanje pravi blagoslov.

Naša doba je doba praznikov. Vsak dan v letu je posvečen kakemu svetniku.

Svetniki so vsakovrstni. Devje je baje tako dosti, da jih niso mogli vtakniti v mesece in tedne, ampak so vsem skupaj določili en dan.

Pratika pozna samo štirideset mučenikov. Toda trpinov in mučenikov je dandanes toliko, da bi moralo imeti leto najmanj šestindeset milijonov dni, če bi hotel vsak trpin posebej godovati.

Adam in Eva imata malo pred Božičem svoj praznik; Pust je ustanovljen in skače po februarju semintja, posta je pa pri nekaterih dosti skozi vse leto.

Po svetovni vojni so nastali novi prazniki.

Naprimen praznik Premirja.

To je skromen začetek, to je steza proti prazniku Miru, ki še ni postavljen niti po cerkvenih niti po političnih postavah.

Praznik Mater praznuje svet še nekaj let.

Da se pa ne bo nikomur krivica godila, so tudi očetom prisodili dan: včeraj so imeli očetje svoj praznik.

Ubogi očetje! Prav radi bi bili brez tega praznika. Ali so ga praznovali v tvoji družini, prijatelj? Popravici mi povej, koliko si moral dati otrokom, da so ti rože in cigare kupili, in koliko si moral dati ženi, da se je zapeljivo oblekla tebi na čast?

Za vse praznike in vse godove, kar jih je v letu mora družinski oče prispevati.

Očetom res ni bilo treba prirediti posebnega praznika. Praznik štiridesetih mučenikov naj se u-makne prazniku očetov. To je precej drzna propozicija, in ne vem, če bi bili tam zgornj zadovoljni. Kajti nebesa bi bilo treba strahovito razširiti, kar bi pa v sedanjih depresijah skoro ne bilo mogoče, ker se sleherna, in menda tudi nebeška oblast boji prevelikih stroškov.

Že par let sem v drugi polovici junija podoben za ženitev zrelemu dekletu: od vseh strani me namreč snubijo.

Predovih me vabi v Californijo. Bayukovi v Coloradu, Poljanec v Wyomingu, Lukaničevi v Chicagu, Pakiževi v Wisconsinu, Pogorelec pa v Minnesoti.

Iz Texasa mi predlaga prijatelj Kraigher, da bi se podala iz Brownsville v Mexico City z aeroplanom, pa tudi iz Clevelanda je nekdo vabil iz snubitev.

Zaenkrat se še nisem odločil, kajti čas bo kratek, če ga bo sploh kaj.

Zelo nerad bi se zameril svojim dragim prijateljem v gorenjem delu newyorške države, o katerih sem skoro prepričan, da me vabijo res iz srea.

No, bomo videli, kako bo. Jaz se običajno šele med potjo odločim.

Ko sem se leta 1909 odpravil v Ameriko, me je iz koroškega Beljaka zanesla pot v Beograd. In ko sem dve leti pozneje ponovno krenil proti Beogradu, sem se po par dneh vkrcal v Hamburgu na parnik, ki me je pripeljal v to deželo.

Če hočete čitati zares lep zanimiv roman, čitajte "Dve siroti" na tretji strani. Roman bo izhajal trikrat oziroma štirikrat na teden.

Lahko mi verjamete, da je res nekaj lepega.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.90	Lir 100	\$ 7.—
Din 300	\$ 5.70	Lir 200	\$13.70
Din 400	\$ 7.60	Lir 300	\$20.—
Din 500	\$ 9.50	Lir 400	\$26.50
Din 1000	\$18.—	Lir 500	\$33.25
Din 5000	\$87.50	Lir 1000	\$66.50

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" " "10.00	" "10.85
" " "15.00	" "16.—
" " "20.00	" "21.—
" " "30.00	" "31.25
" " "40.00	" "41.50
" " "50.00	" "51.75

Projekti in toči v staram kraje izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter na prištobino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

222 WEST 12th STREET NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RAZZALJENI PONOS

John je bil star šestdeset let, a ni izgledal kot šestdesetletnik. Ter ni nikdar prijel svoje starosti.

Zadnjih deset let ni več volil, ker bi moral pri registraciji natančno povedati svojo pravo starost.

Kadar je stopil pred ogledalo, je bil prepričan, da ga lahko vsakdo smatra za dobro ohranjenega štiridesetletnega človeka.

Skrbno se je oblačil, in ko je šel zvečer v bleku luči po veliki in odlični restavraciji, v kateri je bil zaposlen kot vrhovni natakar, je marsikatera deklica občudovala njegovo elegantno postavo.

Tekom vojne je John na vse mogoče načine prizadeval ohraniti svojo mladeniško čilost.

Ker pa se je moral pri tem posluževati le domače ameriške in manj vredne barve za lase (drugih sredstev niso importirali) je postal vedno starejši, mesto mlajši. Kljub temu pa je utripalo njegovo srce v mladeniškem ognju.

Prav nič se nam ni treba čuditi, če ga je vzbujala sedemnajstletna blagajničarka v restavraciji, kjer je bil zaposlen.

John in blagajničarka sta se nastanila v skupnem stanovanju. Iz prva sta se ljubila kot dve grlici, po preteku dveh tednov je prišlo med njima do par neprijetnih prizorov.

Blagajničarka je na vsak način radevala, da se John poroči z njo, a John tega nikakor ni hotel.

V mislih ni imel drugega kot izpremembo, in razen tega se je bal, da bo treba v uradu, kjer izstavlja poročna dovoljenja, izdati svojo starost, katero je zamolčal svoji ljubici.

Naveličal se je je ter razmišljal, kako bi se je enkrat za vselej oprestil.

— Dragica, — ji je rekel nežno, — slaba si. — Pojdi za par tednov v Atlantic City.

Vsa vradščena, ga je objela.

Štiri tedne pozneje se je vrnila, ker ni dobila že osem dni od svojega Johna niti denarja, niti pisma.

Hodnik je bil temen, ko je potrkala na vrata. Nič se ni odzval. Potrkala je znova ter pričela tresti vrata in kliči.

Nič ji ni odprl. Prišla je prišluskovati ter naenkrat čula pritažen smehljaj. Odšla je na dvorišče ter splezala skozi odprto okno v stanovanje, kjer je dobila svojega ljubčka v objemu neke telefonistke, uslužbene v dotični restavraciji. Povsem jasno je, da je sledil buren prizor. Blagajničarka je kričala kot furija. Razpraskala je obraz svoji tekmovalki ter razbila skoraj vse pohištvo na glavi svojega ljubčica.

— Ti ničvreden lopov, — je kričala. — Ti stari tapec!

Tedaj pa se je razjezil tudi John ter jo vrgel skozi vrata.

— Imenovala me je starega tepca, — je murmal John. — To ji bom poplačal.

Pohitel je na sodišče ter dobil zanjo zaporno povelje.

Zgodaj naslednjega jutra je mo-

ral znova v sodišče, da nastopi kot tožitelj proti blagajničarki.

Zelo mu je bilo žal, ko je moral sporočiti sodniškemu uradniku, da je star 60 let.

— To je res pravi star osel.

Njegova punca je pa odgovorila:

— Dokazala bom, da je res toliko star.

John je prebledel, ko je to slišal.

Vso noč ni mogel spati, kajti po glavi so mu vedno šumele besede blagajničarke, da je namreč star osel.

Zgodaj zjutraj se je oblekel ter šel k odvetniku.

— Kaj je to, če hoče kdo dokazati resničnost svoje izjave! — ga je vprašal.

Odvetnik je vzel debelo knjigo, ter brskal po nji dolgo časa.

— Tukaj je slučaj, ki se je završil pred več leti. 7. aprila leta 1893 je rekel John Green prijatelju Jonesu, da je osel. S tem je razžalil njegovo čast. Jones je apeliral na prizivno sodišče. Prizivno sodišče ni moglo dokazati Jonesu, da je pravi osel, pač pa izjavilo, da je imel njegov nasprotnik prav, ko mu je očital neumnost.

— Razen tega pa, — je rekel odvetnik ne moremo nikdar vedeti kakšnega mnenja bo porota. Petdeset dolarjev prosim.

John je postal strašno zamišljen, ko je zapustil odvetnikov urad. Še isto popoldne ga je obvestil, naj umakne tožbo.

Njegov urad je vsled tega strašno trpel. Blagajničarka se ni več bri-

gala zanj, in kadar se je hotel pajdašiti z drugimi ženskami v restavraciji, so ga smeje vpraševale: — Kaj bi rekla blagajničarka?

Ker ni mogel drugega je sklenil poročiti se žnjo.

Ko je stal zjutraj po poroki pred ogledalom, je vzdihnil:

— Zdi se mi, da sem res, kar mi je očitala.

POLET NA JUŽNI TEČAJ

V nekaj tednih se odpravijo trije drzni raziskovalci na ekspedicijo proti južnemu tečaju. Odpeljali se bodo na nemiški ladji "Panafjord", ki bo plula pod norveško zastavo.

Pobudo za ekspedicijo je dal ameriški polkovnik Wilkins, ki je prvi preletel severni tečaj z letalom; nadalje se bosta ekspedicije udeležila še slavni norveški letalec Bert Balchem in ameriški raziskovalec Lincoln Ellsworth. Ekspedicija odide na pot prve dni julija.

Kakor rečeno, je dal pobudo za ekspedicijo Hubert Wilkins, v čigar glavi se neustanno porajajo nove zamisli in načrti, ki jih podjuni Američan prav velikopotežno tudi izpelje. Te dni je prispel iz Pariza na Norveško, kjer se s svojim tovarišem Balchemom pripravljata na ekspedicijo. Drzni raziskovalci so si zbrali za svojo zastavo norveško, ker hočejo na ta način počastiti spomin drznega raziskovalca Roalda Amundsen, ki je žrtvoval svoje življenje za rešitev Norilove ekspedicije. Ekspedicijo bo vodil Ellsworth, ki je ekspedicij že

vajen. Ellsworth je sam kupil ladjo "Panafjord", na katero bodo naložili posebna letala, s katerimi hočejo letalec preleteti južni tečaj.

To so ogromna letala s tremi motorji. Podrobnosti o letalih še niso znane. Kolikor so mogli doslej prodreti v javnost načrti za ekspedicijo, sta znani dve poti, po katerih naj se drzna ekspedicija izvede. — Ellsworth in Balchem menita, da bi bilo najbolje, da bi se ladja zasedrila v Kitovem zalivu. Od tod naj bi se letala dvignila proti južnemu tečaju. V tem letalu naj bi letela Ellsworth in Balchem. Preleteti bi morala progo 4800 km. za kar bi potrebovala približno 20 ur. Hubert Wilkins bi med tem časom ostal na ladji "Panafjord", odkoder bi proučeval meteorološke razmere in bi bil stalno v stiku po radio z letalom.

Hubert Wilkins sam ima še bolj drzen načrt. On je celo mnenja, da bi se dal južni tečaj preleteti s celino na celino, to je, letalo naj bi se dvignilo od najjužnejšega rtiča Afrike in pristalo ob najjužnejši točki Amerike. Toda letalo bi moralo preleteti silna daljavo, skoraj 9 do 10 tisoč kilometrov in vprašanje je, ali bi motor zdržal tako dolg polet. Toda Wilkins se tega načrta prav nič ne straši in je prepričan, da se da tudi izvesti. — Saj je znan že njegov polet iz Alaske na otoke Spitzbergen.

Ekspedicija na južni tečaj po zraku naj bi imela poleg znanstvenih namenov zemljepisnega značaja tudi praktičen namen. Pripomogla naj bi k politični razdelitvi sveta okoli južnega tečaja. Ni izključeno, da bodo raziskovalci odkrili doslej neznano celino, ki bi utegnila biti človeštvu v veliko korist. Hubert Wilkins še vedno ni opustil načrta, da bi se podal v podmornici na severni tečaj.

Tudi admiral Byrd, znani ameriški letalec, namerava to poletje preleteti južni tečaj s trimotornim letalom. Pripeljal se bo na ladji v Kitov zaliv, odkoder se namerava dvigniti z letalom.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNEBY

PRVI DEL

I.

Proti koncu vladanja Ludvika XV., v času, ko je bil prišel naslednik Ludvika Velikega tako daleč, da se je branil dovoliti žitni monopol, nastopajoč sam kot veržnik z žitom, je težila Francijo silna beda.

Da bo nesreča še hujša, je pritiskala še zima, kruta zima, kakršne so v Franciji zelo redke, ki pa se je žal ponovila čez nekaj let in imela še hujše posledice.

Nemir, bolj rečeno, nekakšna groza je vladala povsod.

Sam Pariz, navadno tako poln življenja in vrvenja, to središče vrvenja, dela in najizbranejšega veselja, ta Pariz je bil dobil žalostno lice.

Čim je nastopila noč, so ugasnile vse luči in zavladala je mučna tišina.

V stari hiši v ulici de la Mortellerie, ki je bila takrat ena najmračnejših in najstarejših ulic starega Pariza, je stanovala v šestem nadstropju delavčeva družina, zelo srečna, da je našla zavetišče za trideset dukatov letno; najemnine so bile že takrat jako visoke!

Stanovanje zares ni bilo razkošno; tesna podstrešna sobica, stene pobeljene z apnom, strop, ki si ga prav lahko dosegel z roko, niti sledu po peči, namestu okna pa tako ozka odprtina, da sta se morala dva objeti čez pas in se tesno stisniti skupaj, če sta hotela vdihavati svež zrak ali veseliti se solnčnih žarkov.

Mlada zakonec, stanujoča v tej sobici, ni sta videla v tem nič nedostojnega, prav tako, kakor se nista pritoževala, ko sta zapuščala ulico, da bi se vrnila domov, da sta morala hoditi roko v roki pod nizkim, vlažnim obokom po vijugastih, v vsakem nadstropju samo skozi okroglo okence razsvetljenih stopnicah; okence so bila obrnjena na dvorišče, če lahko tako imenujemo nekakšen vodnjak, kamor se je stekala vsa nesnaga, kar so je stanovniki zanemarjene hiše nametali in izlili čez dan skozi okna.

Pohištvo je bilo v vsakem pogledu dostojno stanovanja. Postelja iz navadnega lesa, ne posebno široka, s slamnjačo in blazinicco, kjer sta lahko ležala zopet samo dva in sicer le če sta se tiščala skupaj; dva stola, miza, nekakšna nizka kredenca, kamor sta spravljala jestvine in perilo in kjer je stal velik uftvalnik s kamnitim loncem, vrč za vodo in dva svečnika.

Na stenah je bilo nekaj kaveljčkov, kamor sta obešala obleko, pri oknu je pa stal štedilnik in na njem velik lonec za juho.

In to je bilo vse, kar sta imela mlada zakonec, ko sta združila svoje prihranke in si splela skromno družinsko gnezdo.

Za srečo nista potrebovala nič drugega. Imela sta mladost, veselje do dela, in oboževala sta se!

Mož, Mihael Gerard, je bil doma iz Evreuxa in starši so bili napravili iz njega dobrega, poštenega delavca.

Nesreča je pa hotela, da mu je bilo komaj dvajset let, ko mu je silna epidemija v nekaj dneh ugrabila očeta in mater.

Po smrti skrbnih roditeljev se je mogel zanašati samo nase in na svoje delo. Ubogi fant je preživel dve ali tri leta v globoki žalosti; varčeval je, kar se je le dalo, da bi si prihranil nekaj denarja, ki bi mu omogočil uresničiti že dolgo sanjane sanje: ogledati si Pariz.

Prijatelji so si na vse načine prizadevali odvrniti ga od tega koraka. Opisovali so mu Pariz kot žrelo propasti, kjer je bilo življenje nizmerno drago in kjer je bilo na tisoče nesrečnikov, obsojenih na bedno životarenje, ker niso mogli dobiti dela. Toda Mihael se ni dal prepričati in nekega jutra je povezal svojo obleko in orodje v culo, skočil veselo na streho poštnega voza in pomahal v slovo svojim tovarišem, ki so ga spremljali in mu klicali: "Obilo sreče in na svidenje!"

Čez dva dni — v tistih časih je bilo namreč treba potovati trideset milj daleč dva dni — je Mihael Gerard končno zagledal Pariz.

To je bilo edino veselje, ki ga je bil deležen odkar so mu bili umrli starši.

Naslednjega dne se je predstavil lastniku umetno obrtne delavnice, ki mu je bil dal priporočilo pisarja majevreuxski moj-

ster in ki ga je takoj sprejel v svojo delavnico.

Dve leti pozneje se je Mihael zaljubil v dražestno in pošteno dekle, ki je bilo tudi brez roditeljev in seje preživljalo z delom svojih rok.

Lastnik delavnice, kjer je bil zaposlen, mu je znanu dopovedoval, da bi bila največja neumnost, če bi se tako mlad oženil in da bi bilo mnogo pametneje, če bi počakal, da doseže ugodnejši položaj; še to pot je storil Mihael po svoje. Vzel je za ženo Terezo.

In ljubila sta se tako, da je moral Mihael že čez dobrega pol leta opozoriti ženo, da postane kmalu nujno potreben nov kos pohištva, zelo važen kos; ženina zunanost se je namreč močno izpreminjala.

Ah, torej si končno le opazil to, — je odgovorila; — sicer je pa — trajalo dolgo, predno si začel misliti na to. Jaz sem mislila že od prvega dne na tvoj kos pohištva in da boš vedel, imeti hočem vse, kar je v tem najboljše; lepo zibelko za prvi dve leti, iz finega lesa, nog iz imitiranega mahagonija; saj se spoznaš na to, gospod mojster v umetnem mizarstvu.

Bogme, izdelal sem že mnogo postelje za male kneginje. Nič ne skrbi, najino dete bo spalo v postelji princeza.

In naša zakonec sta cele tedne marljivo delala. Mihael je delal zibelko, pravo umetniško delo, Tereza je pa pripravljala lepe prtičke, vezala čepice iz mehkega sukanca, nogavice iz bele volne in sploh vse, kar bi mogla potrebovati velika osebnost, ki sta jo s toliko radostjo pričakovala.

— Da bi le bila punčka! — sta želela oba in se vsa srečna gledala.

Mihaelove in Terezine slutnje so se izpolnile: nebo je jima naklonilo hčerke.

Zdravo, cvetoče dekletce, ki je dobilo pri krstu ime Henrika.

In ko je končal svoje vsakdanje delo, je delal Mihael vsak večer dve ali tri ure več, ne da bi se zmenil za utrujenost. Delal je za svoj hčerko.

Vse je šlo v mladi domačiji srečno in gladko. Toda gorje — sreča prvih dni ni trajala dolgo. Zamolklo in neprestano bobnenje, oznanjajoče socialno krizo na predvečer izbruha, je imelo za prvo posledico velike zmešnjave v finančnih in industrijskih krogih.

Kriza je bila od dne do dne hujša, delodajalci so najprej znižali mezde, potem so pa ustavili delo in odslovili delavce.

A kot nalašč se je naglih korakov bližala zima, moka je bila vedno redkejša, a to je pomenilo bedo in glad za premmoge rodbine, ki so živele samo od sadov svojega tedenskega trdega dela.

Tako daleč je bilo prišlo tudi z našo mlado družinico. Skromni moževi prihranki so se polagoma razlezli v vednem pričakovanju, da bo zopet dovolj dela; pa ga ni bilo in tako so bili kmalu prisiljeni skriti svoj žetak prepričlo odmerjeni vsakdanji kruh na polovico.

— A kljub temu si ne smeš toliko odtrgovati, — je prigovarjal Mihael svoji ženi; — nikar ne pozabi, da si obenem mati in rednica. Pomisli, kaj bi se zgodilo z najinim otrokom, če bi ne imel več tvojega mleka.

Te besede so bile nož v Terezino srce.

(Dalje prihodnjič)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

NAJBOLJ PREPROSTA stvar na svetu je kuhati z električnimi pripravami. Spojite jih z električnim spojinom... pa zmorete kuhati na njih skoro vse... lahko in hitro. Ta obed* je bil gotov na električni namizni peči v 38 minutah.)

Ali so vam znani cookerji? Voljno skuhajo ves obed za vas... dočim imate vi prost popoldan. Ali če greste na piknik, lahko pripravite svoj obed v

cookerju... ga vzamete seboj (še vedno v cookerju)... in po več urah predložite gorak obed lačni družbi. Dosti se da tudi napraviti s serviš toaster-grillom. Za tostanje servišev seveda. Pa tudi praži čopce, slanino, klobase...

Oglejte to poletje električne pripomočke za kuho. Pripravni so. Niso dragi. Uporaba stane samo par centov na dan. Pokažejo naj jih vam.

4¹/₄ € za pripravo tega obeda za štiri **Z ELEKTRIKO**

8. 1. julijem 1933 bodo vaše električne družbe **prenehale prodajati** vsakovrstne električne potrebščine in incandescenčne žarnice. Te so

NAPODAB PRI PRODAJALCIN ELEKTRIČNIN POTREBŠČIN TER V DEPARTMENT IN HARDWARE STOREN

THE NEW YORK EDISON COMPANY • BROOKLYN EDISON COMPANY, INC. • THE UNITED ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY • NEW YORK AND QUEENS' ELECTRIC LIGHT AND POWER COMPANY

NAJBOLJSI SLOVENSKI ROMAN "GRUNT"
(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Cena **\$1.50**

DEŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

50

Želja sprejeti to vabilo je žarela Ralfu iz oči. Saj je vendar hrepenel za tem, da bi mogel uživati družbo Ede Marije. To celo cel večer. Toda Ralf premišljuje.

— Ravnatelj Mertens bi po Fricu takoj izvedel, da sem bil pri vas; in tega ne smem dovoliti, da bi opazil, da sem z vami zvezan.

— To je tudi mene že dolgo zadrževalo, da vas nisem toliko časa povabil. Toda ali ne moremo najti kakšnega izgovora, ki bi Mertensa prepričal, da bi bili obiskali službeni? Kajti na en sam obisk se ne bomo omejili. Ako bi sami povedali Mertensu, da mislite, da je iz službenih razlogov potrebno, da pridete k nam v vas?

Ralf nekoliko pomislil, nato pa se mu zjasnil obraz.

— Da, to je dobro! Povedal bom, da ste me povabili in ga bom sam vprašal, ako naj sprejemem to vabilo. Njemu je mnogo lažje na tem, da si pridobim vaše zaupanje. Včeraj sem mu rekel, da se mi dozdeva, da ste postali proti meni malo nezaupljivi, najbrže zaradi tega, ker vam je očital ponočne izlete. To sem napravil namerno, ker sem ga hotel pripraviti do tega, da vam ne bo več očital.

— Popolnoma prav; zato mi je danes zjutraj rekel, da mu je zopet prišlo na ušesa, kakšne stvari uganjam. Pravi, da ima zanesljivega prijatelja v mestu, ki mu vse sporoči, kajti moje obnašanje je že preveč očito.

Ralf priklima.

— Dobro, zdaj bo mislil, da je vaše povabilo posledica tega, da ste prepričani, da mu ne prinašam jaz poročil o vašem lahkoživem življenju.

— Prepustim vam, da mu poveste pravo. Mu boste že dopovedali, Fricu pa ne bomo dali nobene priložnosti več, da bi mu mogoče nanj in ga bo pustil poslušat, kadar bova midva želela.

— To je tudi potrebno, kajti nisva še tako daleč, da bi mogla pokazati svoje karte. V resnici se veselim, da bom mogel biti kak večer v vaši družbi in v družbi vaše gospice sestre. Ali ji pa ne bom nadležen.

Poredno zasijejo Henrikove oči, toda pri tem Ralfa ne pogleda.

— Saj mi je vendar naročila, naj vas povabim in se ne bo nič manj veselila kot jaz. Samo na kak način dopoveste Mertensu, da nas boste večkrat obiskovali. Zdaj imava zelo enolično življenje, posebno še sestra in privoščim ji tako prijetno družbo, kot je vaša.

*

Dr. Bernd je res dopovedal Mertensu, da bo dobro in koristno, ako prejme kak večer v Rodenbergovi vili. Ralf ga je obiskal v njegovi pisarni in se je z njim najprej razgovarjal službeno. Nato pa mu reče:

— Gospod Henrik me je ravno prej prosil, da bi nocoj prišel v Rodenbergo vilo, da z njim in njegovo sestro večerjam. Temu se zelo čudim, ker je nenadoma postal zopet zaupljiv proti meni.

Mertens se zvito nasmeje.

— Torej je vendarle bil samo sum, da ste mi v poročilu o njegovem življenju. Ta sum sem mu danes pregnal, da mi nek moj prijatelj v mestu pošilja o njem poročila. Sploh pa sem res izvedel od nekega gostilničarja, da je bil Henrik pri njem. Možno mi je, da si sicer povedal popolnoma nedolžno.

Ralf si misli, kako dobro je bilo, da je šel včasih s Henrikom po takih krajih.

— Zato mi je sedaj razumljivo, zakaj se je Henrik tako naglo premenil. Najbrže hoče ta svoj sum popraviti s tem, da me je povabil k sebi. Bil sem tako presenečen, da sem že enkrat obljubil. Toda ne vem, ako je to po vaši želji, ako res grem v vilo Rodenberg. Ako vabilo odklonim, bo mogoče žaljen.

— Ne, ne, nikar ne odrecite, samo pojdite, — pravi naglo Mertens, — Cejo rad bom videl, ako držite nečaka kolikor mogoče pod svojim vplivom. Konečno mu vendar želim vse najboljše.

To reče zopet s svojo hinavsko ljubeznivostjo, za katero je bilo vedno skrivata kot drugega. Mertens je bil posebno oprezen, da ni pustil Ralfu pogledati v svoje karte, ker mu je že večkrat prišlo na misel, da je bil včasih premalo previden. Četudi je zaupal Ralfu, kolikor more lopov zaupati svojemu pomagaču, je vendarle mislil, da je boljše, da se kaže skrbnega in ljubeznivega strica in varuha, ker je namreč gojil zopet nove načrte.

Ralf se prikloni.

— Hvala vam; sedaj saj vem, da delam po vašem smislu, ako bom kak večer preživel v Rodenbergovi vili. Za nobeno ceno ne bi hotel izgubiti vaše naklonjenosti.

Mertens ga prijazno potreplje po rami.

— Nač se ne bojte; vem da me prav razumete, ne da bi mi bilo treba izgubljati mnogo besed.

— Prav gotovo, gospod ravnatelj. Saj vem, da je v nebo kričala krivica, da je bil tako mlad človek postavljen za gospodarja takega podjetja, ko je bil vendar na razpolago mož kot ste vi, ki je za to kot nalašč ustvarjen in ker ste kot zastopnik svoje gospe soproge imeli do tega isto pravico.

To je zopet tipakla, katero je Ralf izstegnil in Mertens mu je zopet šel v past, dasi je hotel izbristati še nekaj svojih neprevidnosti. Tesno prime Ralfovo roko.

— Ali si morete misliti, kako me je to zabolelo? O, da vi me razumete — in — v vas bi imel trdno oporo. Poleg mene morete stati na prvem mestu, kadar — no, sedaj se nočem dregati v nežne stvari, ki ne smejo biti pomešane s službo. Toda, kar je mogoče, naj se tudi zgodi, gospod doktor. Ta mladč je popolnoma nezmožen, da bi načeloval tako velikemu podjetju in zato to tudi ne bo nikdar sposoben. Človeku se srce obrača v telesu, kaj bi se zgodilo z Rodenbergovimi tovarnami pod takim vodstvom.

— Moja edina tolažba je, da boste vendarle samo vi ostali na prvem mestu, do tega ne sme priti, da bi gospod Henrik v resnici postal ravnatelj. Saj bo vedno živel lahkomislno iz dneva v dan. Ali ni mogoče stvari kako popraviti, gospod ravnatelj?

Mertens pritiska s svojo mesnato roko Ralfovo ramo in Ralf je imel občutek, kot bi se ga oprijela sluzaste polipove tipalke; tako težko so pritiskali ti mesnati prsti na njegove mišice. Bilo je, kot bi hotel pustiti Ralfu, da mu pogleda v njegovo notranjost. Ralf si je že mislil, da je na svojem cilju, da bo Mertens vrgl raz sebe zadnje pregrinjalo in da mu bo razkril vso svojo peklensko zločinsko dušo — toda pritisk mesnate roke nenadoma preneha; žarenje oči se izgubi ter napravi prostor stari hinavski prijaznosti. In s oljnatimi mehko bo pravi:

— Treba je imeti potrpljenje.

(Dalje prihodnjik.)

MILIJONAR UMRL V BEDI

V londonski bolnici v oddelku za siromake je umrl te dni zapuščen in pozabljen Horatio Bottomley, mož, ki bi bil lahko nekoč postal angleški ministrski predsednik in ki je imel milijone angleških funtov. Še na smrtni postelji je 73-letni starček upal, da bo ozdravel in da znova zavzame svoj prvotni položaj v angleški javnosti. Dvakrat v življenju se mu je posrečilo spraviti skupaj milijonsko premoženje. Bil je ustanovitelj in finančni, politični vodja, izdajatelj listov, gledališki podjetnik, lastnik dirkalnih konj in odlični pravnik, čeprav nikoli ni študiral prava. Če javnost še zdaj omenja njegovo ime, velja ta spomin v prvi vrsti zloglasnemu sleparju, ki je bil obsojen na 7 let težke ječe.

Od leta 1890 do 1922 je ustanovil Bottomley nešteto podjetij, ki so pa vsa brez izjeme propadla in ljudje so izgubili v njih mnogo denarja. Sam je pa znal tako spretno lavirati, da je ostal vedno čist in da je kmalu spravi skupaj denar za novo podjetje. Leta 1922 je objavil po njegovi krivdi veliko oškodovani tiskarnar Bigland proti njemu pamflet, ki ga je v njem dolžil sleparije. Bottomley ga je tožil, toda obtoženi je bil oproščen. Bottomley je predlagal potem proti sebi preiskavo in to je postalo zanj usodno. Preiskava je namreč pokazala, da je porabil Bottomley zase dober milijon iz denarja, ki je bil označen kot takozvani Victory Bonds. Obsojen je bil na sedem let ječe, toda že leta 1927 je bil zaradi vzornega vedenja izpuščen.

Nauspešnejše njegovo podjetje je bila ustanovitev tehnika "John Bull", ki je izhajal skoraj vedno z oglasom: Zopet zanimiv članek Horatia Bottomleya. On je ustanovil tudi glasilo finančnikov "Financial Times", ki izhaja še zdaj in je zelo razširjeno. Ko je prišel iz ječe, je ustanovil list "John Bull", ki je šel v začetku zelo dobro, pa je kmalu prišel v stiske. Od tistega časa se je preživljal Bottomley s priložnostnimi prispevki, za liste in s predavanji o svojih doživljajih v ječi.

Bottomley je bil rojen leta 1860 kot sin siromašnih staršev. Najprej je služil v odvetniški pisarni, pet let je bil sodni poročevalec, s 23 leti je pričel ustanavljati podjetja, s 27 leti je kandidiral v parlament, toda izvoljen je bil šele, ko mu je bilo 46 let. Na višku svoje kariere je imel na obali v Sussexu krasno vilo, ki je veljala na 40 milijonov. Vsak dan je popil najmanj tri steklenice sekta. Imel je krasne dirkalne konje in na dirkah je vedno sam vodil svoja konja. Med vojno je odkril svoje rodoljubno srce. V zadnji predvojni številki lista je sicer še pisal, naj vrag vzame Srbe, potem je pa brz izpremenil svoje nazore.

Na vladno povelje je potoval po Angliji in navduševal ljudi za vojno. Bil je sijajen govornik in na poslušalce je imel skoraj neomejen vpliv. Leta 1911 je moral odložiti svoj mandat, ker so ga bili upniki prisilili položiti manifestacijsko prisego. Leta 1918 je imel pa zopet toliko denarja in tako veliko veljavo, da je bil ponovno izvoljen v parlament. Ko je bil leta 1922 obsojen zaradi sleparije in poverbe, je imel v parlamentu močno frakcijo osebnih privržencev, večinoma upokojenih admiralov in generalov in vsi so videli v njem moža, ki bi znal spraviti v red državne finance.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH-SLOVENE READER)

Stara cena

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

PREDOR MED EVROPO IN AFRIKO

Zopet krožijo po inozemskih listih vesti, da nameravajo v kratkem začeti kopati predor pod baltarsko morsko ožino, ki naj bi vezal Evropo z Afriko. O tem pravilicnem predoru je pa zaenkrat znano samo toliko, da bi ga bilo mogoče zgraditi. Polkovnik Pedro Jevonix je za špansko vladno že pripravil podroben gradbeni načrt. Kot izhodišče v Evropi priporoča Tarifo, kot izhodišče v Afriki pa Punta Ferdigua. So pa skoraj nemagljive ovire, ki bodo najbrž še dolgo zadrževale graditev predora med Evropo in Afriko.

Predor bi sicer vezal Španijo z njenim protektoratom v Maroku, toda Španija je vojaška sila samo druge vrste in ji ni treba računati s strateškim pomenom predora. Na drugi strani bi pa imela Francija poseben interes na tem, da bi se predor zgradil, da bi lahko po potrebi hitro prepeljala svojo kolonialno vojsko v Evropo. Seveda bi bila Španija v tem primeru prehodna dežela, sama se pa za to čast ne poteguje posebno.

Poleg teh političnih ovir so pa še splošno gospodarske ovire. Do predora in skzi predor bi morali zgraditi železnico, a zdaj precejšnjo vrednost železniških prog splošno zelo skeptično. Poleg tega so železnice v Španiji in na Portugalskem širše, tako da naprimer francoski vlaki po Španiji ne morejo voziti. Tudi če bi predor zgradili, bi se ne bilo mogoče voziti iz Pariza ali Berlina direktno v Afriko, kar že vnaprej znatno zmanjšuje pomen predora.

Važno je pa tudi denarno vprašanje. Španski kapital kaže malo veselja spuščati se v tako pustolovščino, poleg tega bi pa v Španiji itak težko spravili skupaj tako ogromna denarna sredstva. Francoski kapital bi bil pripravljen fi-

nancirati graditev predora, toda Španija bi s tem najbrž ne bila zadovoljna. Angleški kapital bi imel malo interesa na predoru, ker bi bil s tem omajan strateški pomen angleškega Gibraltarja. Predostaja še upanje na ameriški kapital, toda tudi z njim so težkoče. Odkar hoče Španija izpremeniti svojo pogodbo z veliko ameriško telefonsko družbo v njeno škodo, so postali Američani previdnejši, ker nečejo riskirati, da bi se pri bodočih pogodbah delale naknadne spremembe v njihovo škodo. Če upoštevamo vse to, je skoraj gotovo, da ostane predor med Evropo in Afriko še dolgo samo na papirju.

MILIJONI NEZNANE UPNICE

Čudno zadevo je obravnavalo te dni pariško sodišče. Šlo je za neko avstrijsko nadvojvodkinjo, za sanje lahkoževca o milijonih in pravični gozdni gradišč neke na Madžarskem. Starejša priletna dama de Romanella, s pravim imenom Lemandova, je tožila trgovca in posestnika Georga Breara, naj ji vrne 10 milijonov frankov, ki mu jih je bila posodila. Zatrjevala je, da je s tem, da Brear neče vrniti denarja, hudo oškodovana neka nadvojvodinja. Brear je bil trgovec z lesom, imel je lepo premoženje, ki mu ga je pa požrla gospodarska kriza. Bil je znan kot poštenjak in nihče ni bil mu ne prisodil sleparije. Morda ga je kriza pripravila do tega, da se je obrnil tudi na vadeževanje. Ubogal jo je in se zatekel k Elizabeti Lemandovi. Kazalo je, da tega ne bo obžaloval, kajti Elizabet je zaslovela, ker je napovedala smrt prezidenta Doumera nekaj tednov pred atentatom.

Brear je pogosto zahajal k sestrinemu Lemand. Ko v trgovini ni imel več sreče, se je obrnil na sestro s prošnjo, naj mu pomaga ta s posojilom. V jasnem je ponudil svoja posestva na Madžarskem, ki jih pa ni mogoče spraviti v denar. Lemandova se pa ni niti informirala o njegovih posestvih, temveč se je zadovoljila s fotografijo nekega gradu in je Brearu posodila denar. Posojala ga mu je še pozneje, trdila, da ga ima od neke nadvojvodinje. Ta-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

21. Junija:	Vulcania v Trst
	Albert Ballin v Cherbourg
	Manhattan v Havre
	De Grasse v Havre
23. Junija:	Olympic v Cherbourg
	Minnetonka v Havre
	Vendam v Boulogne
24. Junija:	Champlain v Havre
	Rex v Genoa
	Bremen v Bremen
27. Junija:	Leviathan v Cherbourg
28. Junija:	Berengaria v Cherbourg
	Hamburg v Cherbourg
29. Junija:	Conte di Savoia v Genoa
30. Junija:	Majestic v Cherbourg
	Statendam v Boulogne

ko je posojilo polagoma naraslo na 10 milijonov frankov.

Ko zdaj zagonetna nadvojvodinja, ki njenega imena Lemandova ni hotela izdati in je figurirala na obravnavi pod imenom X, ni mogla dobiti denarja nazaj, je bil Brear aretiran in obtožen sleparije. Brear je izjavil pred sodiščem, da ga je Lemandova izkoristevala, ker ji je moral vsakih šest mesecev obnoviti dolžno pismo na dvojni znesek. Samo pod tem pogojem mu je posojala denar. Lemandova je pa zatrjevala, da je Brear izsiljeval od nje denar s tem, da je govoril o ogromnih posestvih, ki jih v resnici nima. Njegova predrznost je šla celo tako daleč, da slika gradu ni predstavljala resničnega gradu, temveč kulise iz filmskega ateljeja. Obravnava je morala biti preložena, ker sodišče še nima v rokah vseh dokazov proti Brearu.

7 DNI DO JUGOSLAVIJE Z NAJHITREJŠIMI PARNIKI NA SVETU

BREMEN • EUROPA

Posebni vlak ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj udobno potovanje v Ljubljano. Izberne železniške zveze tudi iz Cherbourga.

A'i potujete z Ekspresnim Parnikom COLUMBUS

Za podrobnosti vprašajte kateregakoli lokalnega agenta ali

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY, NEW YORK

... SKUPNA ... POTOVANJA

pod osebnim vodstvom

V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDEČIMI PARNIKI:

AQUITANIA preko Cherbourga ————— 5. JULIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 102.34

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

"ILE DE FRANCE" preko Havre ————— 6. JULIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane \$ 101.23

za tja in nazaj pa samo \$ 182.00

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj prihlasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

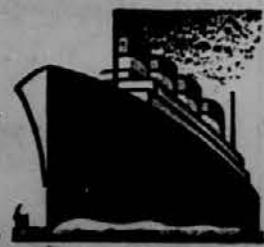
PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

1. Julija:	Paris v Havre
	Lafayette v Havre
3. Julija:	Europa v Bremen
5. Julija:	Saturnia v Trst
	Aquitania v Cherbourg
	Deutschland v Cherbourg
6. Julija:	Ile de France v Havre
8. Julija:	Conte di Savoia v Genoa
11. Julija:	Bremen v Bremen
12. Julija:	New York v Cherbourg
	Olympic v Cherbourg
14. Julija:	Champlain v Havre
	Rotterdam, Rotterdam
15. Julija:	Rex v Genoa
	Berengaria v Cherbourg
18. Julija:	Leviathan v Cherbourg
19. Julija:	Manhattan v Havre
	Albert Ballin v Cherbourg
20. Julija:	Majestic v Cherbourg
21. Julija:	Lafayette v Havre
	Europa v Bremen
	Statendam v Boulogne
26. Julija:	Hamburg v Cherbourg
	Pres. Roosevelt v Havre
27. Julija:	Bremen v Bremen
28. Julija:	Vendam v Boulogne
	Ile de France v Havre
29. Julija:	Vulcania v Trst
	Aquitania v Cherbourg

2. Avgusta:	Washington v Havre
	Deutschland v Hamburg
4. Avgusta:	Olympic v Cherbourg
5. Avgusta:	Champlain v Havre
	Conte di Savoia v Genoa
	Berengaria v Cherbourg
8. Avgusta:	Leviathan v Cherbourg
	Europa v Bremen
9. Avgusta:	New York v Hamburg
11. Avgusta:	Paris v Havre
	Majestic v Cherbourg
	Rotterdam v Boulogne
12. Avgusta:	Saturnia v Trst
	Aquitania v Cherbourg
15. Avgusta:	Bremen v Bremen
	Statendam v Boulogne
16. Avgusta:	Manhattan v Havre
	Albert Ballin v Hamburg
19. Avgusta:	Ile de France v Havre
	Rex v Genoa
21. Avgusta:	Reliance v Hamburg
23. Avgusta:	Olympic v Cherbourg
24. Avgusta:	Champlain v Havre
	Europa v Bremen
25. Avgusta:	Vendam v Boulogne
26. Avgusta:	Ritona v Genoa
	Berengaria v Cherbourg
29. Avgusta:	Leviathan v Cherbourg
30. Avgusta:	De Grasse v Havre
	Majestic v Cherbourg
	Manhattan v Havre
	Deutschland v Hamburg
31. Avgusta:	Bremen v Bremen

2. septembra:	Conte di Savoia v Genoa
	Vendam v Boulogne
5. septembra:	Ile de France v Havre
	Statendam v Boulogne
6. septembra:	Aquitania v Cherbourg
	New York v Hamburg
8. septembra:	Olympic v Cherbourg
9. septembra:	Paris v Havre
	Vulcania v Trst
	Europa v Bremen
13. septembra:	Lafayette v Havre
	Manhattan v Havre
	Berengaria v Cherbourg
	Albert Ballin v Hamburg
15. septembra:	Rotterdam v Boulogne
	Majestic v Cherbourg
16. septembra:	Rex v Genoa
	Bremen v Bremen
18. septembra:	Reliance v Hamburg
20. septembra:	Champlain v Havre
21. septembra:	Aquitania v Cherbourg
23. septembra:	Saturnia v Trst
	Ile de France v Havre
	Vendam v Boulogne
26. septembra:	Europa v Bremen
	Statendam v Boulogne
27. septembra:	Washington v Havre
	Mauretanien v Cherbourg
	Deutschland v Hamburg
29. septembra:	Paris v Havre
	Olympic v Cherbourg
30. septembra:	Conte di Savoia v Genoa

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

Na Hitrem Ekspresnem Parniku

PARIS

1. JULIJA

11. Avgusta — 9. Septembra

CHAMPLAIN

24. Junija — 14. Julija (ob polnoči)

ILE DE FRANCE

6. Julija — 28. Julija

NILKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za poiznanje in potne liste vprašajte naše pooblaščenke agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK